

ארוחת ערב עם ברנדון סנדרסון

טל אורנשטיין, בוגרת אורנים 2016, כעת צוערת בקורס חובלים בצה"ל, דחתה את גיוסה כדי להיפגש עם הסופר המוערך שהגיע לבקר בארץ

ברנדון ואני

את ברנדון סנדרסון (Brandon Sanderson) הכרתי לפני 4 שנים בערך. סנדרסון הוא סופר אמריקאי ואחד מסופרי הפנטזיה והמד"ב הגדולים של זמננו. הוא כתב בין השאר את סדרת ה'ערפילאים', 'גנזך אורות הסער', המשיך את סדרת 'מחזור כישור הזמן' לאחר מותו של רוברט ג'ורדן וכתב עוד סדרות רבות. מהר מאוד הספרים בעלי התיאורים העשירים שלו והאופי הכ"כ אנושי זיכו אותו בתואר הסופר החביב עליי.

השנה גיליתי שהוא מגיע לארץ כאורח הכבוד של פסטיבל 'אייקון', ואני כמובן ממש התלהבתי והתרגשתי. כמה אתם שואלים? מספיק כדי לדחות את הגיוס שלי כדי לוודא שאוכל להגיע לכנס.

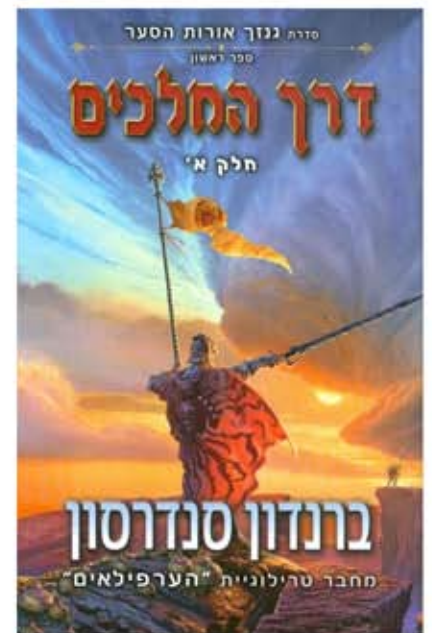
בכנס העביר סנדרסון הרצאות, סדנאות, פאנלים ואירועי חתימות בלי סוף, אשר ברבים מהם גם לקחתי חלק. ואז לאזנני הגיעה שמועה על מפגש מעריצים כל כך מיוחד שפשוט לא יכולתי לפספס. ומה היה כל כך מיוחד? מדובר היה במפגש מעריצים אינטימי, שבו זכו להשתתף 12 מעריצים בלבד, ולסעוד עם סנדרסון בארוחת ערב יחדיו. בשל הביקוש נערכה תחרות על הזכות להשתתף.

היה צריך לכתוב קטע של עד 250 מילים, ולשכנע את מארגני הכנס שאתם צריכים לזכות.

אז בשיא המוטיבציה, כתבתי על ההשראה שסנדרסון העניק לי, כמה שהוא השפיע עליי, וכמובן על כך שדחיתי את הגיוס שלי כדי לפגוש אותו. למזלי, זה הספיק בדיוק כדי ללכוד את מקום האחרון בארוחה (לכל המעוניינים, שידור חי של ההודעה על הזכייה נמצא בדף הפייסבוק של הוצאת הספרים 'אופוס').

בארוחה עצמה ישבנו ליד שולחן ארוך במסעדה פלצנית בתל אביב, וכל חצי שעה בערך סנדרסון עבר מקום בכדי לשבת ליד כולם. ואיך היה סנדרסון בעצם? קודם כל חפרן מאוד. בסך הכל, דבר די צפוי כאשר מדובר בסופר פנטזיה אפית עם ספרים באורך כמו שלו. על כל שאלה ששאלו אותו הוא ענה בסיפור שלם. אבל הוא גם היה מקסים וחביב מאוד. שאלה אחת שהיה עבורי מאוד חשוב לשאול, היא על קטע בספרו "בעל השבועה" שהתפרש בעיני כסתירה לספר "החיים היקום וכל השאר" של דאגלס אדאמס, שבו אמרו למישהו (אל דאגה אין ספויילרים) שהוא לא עף, אלא נופל לא נכון. לפי אדאמס לעומת זאת, הטריק לעוף הוא ליפול ולפספס. מתברר שזה רפרנס מכוון, מה שגרם לי להעריך את סנדרסון טיפה יותר.

סנדרסון ממש התלהב לענות על כל מה ששאלו אותו ודאג לפרט על הכל. אגב, מסתבר שהוא ממש אוהב יהודים, ושחברו היחיד מבית הספר היסודי היה הילד היהודי היחיד שלמד שם. בסוף המפגש הוא דאג להצטלם עם כולם ולחתום לכולם על ספרים (הוא איית את שמי לא נכון, אבל ברוב טובו כתב גם התנצלות). בקיצור, חוויה מגניבה בטירוף. סנדרסון הוא אדם עם אישיות מעניינת מאוד, ולכל השואלים ספר 'הגנזך' הבא כבר בשני שלישים מתהליך הכתיבה.

עטיפת הספר, ויקיפדיה